

§ 263.

Stævningen udfærdiges af Underretten under Dommerens Haand og Segl, naar der foreligger en Anklagebeslutning, i Henhold til denne, og ellers i Henhold til en af den offentlige Anklager indgivne skriftlig Klage. Denne skal, foruden den Tiltaltes Navn, Stilling og Bopæl, indeholde en Betegnelse af det Forhold, der skal gøres til Gjenstand for Sagen, og en Angivelse af de Lovbud, hvorefter samme ansees strafbart. En Angivelse af de Bevisligheder, hvorpaa den offentlige Anklager agter at støtte sin Paaastand, bør ledsage Klagen og enten indføres i Stævningen eller følge med denne. Stævningen skal derhos opgive Stedet og Tiden, paa hvilken Retsmødet er berammet.

Det bør fremdeles i Stævningen bemærkes, at den Tiltalte i Tilfælde af Udeblivelse maa vente, at Sagen desuagtet fremmes mod ham, og kan Sagen efter sin Bestaaffenhed alene medføre Bøder, bør det endvidere betydes ham, at hans Udeblivelse, uden oplyst uovervindeligt Forsald, vil bevirke, at han ansees at vedgaae den ham paaafsigtede Brøde, saaledes som samme i Stævningen er betegnet.

§ 264.

Stævningen forkyndes for den Tiltalte personlig eller paa hans Bopæl af Stedets sædvanlige Stævningsemænd med 3 Dages Varfel. Opholder han sig udenfor Jurisdiktionen, bestemmer Retten, hvilket længere Varfel der efter Omstændighederne skal gives. Er Tiltalte fængslet, bliver Stævningen derhos at forkynde for vedkommende Politimester, der har at foranstalte ham fremstillet i Retten til den bestemte Tid. Ved Forkyndelsen af Stævningen afleveres en Gjenpart af samme.

Ligeledes blive den offentlige Anklager og den Forurettede, hvis denne har tilkjendegivet at ville paaafaa Erstatning og enten selv er hofat i Jurisdiktionen eller har opgivet en her hofat Mand, der kan modtage Varfel paa hans Begne, skriftligt at underrette om, naar og hvor Retsmødet skal holdes, medmindre de ved deres Tilstedeværelse i Retten til Protokollen have modtaget fornøden Underretning herom.

§ 265.

Naar Dommeren, efter i Henhold til foregaaende Paragraph fra den offentlige Anklager at have modtaget skriftlig Klage, formener, at Sagen efter sin Bestaaffenhed ikke hører under hans Paaafjendelse, har han med Angivelse af Grunden herfor at tilkjendegive Anklageren Saadant, dog at han desuagtet, saafremt herom er fremsat Begjæring, foretager saadanne Skridt, som ikke taale nogen Opsættelse.

§ 266.

Finder den offentlige Anklager ikke at kunne lade det forblive ved den trusne Afgjørelse, kan han indstille Sagen til Overanklageren, som, hvis han dertil finder Anledning, forelægger Sagen for Landsoverretten.

§ 267.

Naar den offentlige Anklager samtids med Indgivelse af den skriftlige Klage og Begjæring om Sagens Forsølgning for Retten fremstiller den Sigtede, og denne tilstaaer den Brøde, der lægges ham til Last, eller naar i andet Fald tilstrækkelige Oplysninger ere tilstede, kan Dommeren, saafremt Sagen iøvrigt dertil egner sig, strax foretage samme til Behandling og Paaafjendelse i Overensstemmelse med Forskrifterne i §§ 272 og 273.

§ 268.

Naar den Tiltalte for Dommeren opgiver, hvilke Beviser han til sit Forsvar ønsker bragte tilstede under Sagen, bør han tillige meddele, hvad han derved agter at oplyse, og Dommeren har da saavidt muligt at foranstalte disse Beviser fremstafte og navnlig de opgivne Vidner indfaldte.

§ 269.

Naar Dommeren finder, at Sagens Omstændigheder give Tøse dertil, kan han tilstede, at Vidner, der hve udenfor Retskredsens, afgive Forklaring ved deres Hjemting, og at denne senere oplæses under Hovedforhandlingen. Dog kan han, selv om Vidnets Afhørelse i en anden Retskreds er tilstede, under Hovedforhandlingen bestemme, at Vidnet skal give